

אם תרצו - אין זו הגדה (המערבית)

במוצב הגוויית

החייל האלמוני

מתנופף על מוצב קדמי בגדה המערבית מול איסמעיליה. מולו, במרחק כמה קילומטרים, נראית מתנוססת מצבת החייל האלמוני הניצבת בפרברי איסמעיליה, והי משמשת נקודת-ציון בולטת בשטח. זוהי הצבה שנבנתה לחיילים האלמונים של הצבא הבריטי במלחמת העולם השנייה.

שופרה כלל, זה ברור. כל מאות המוצבים ונקודות-התצפית של המצרים, המאוישים עתה על-ידי חיילינו, שורצים אין-ספור פישפשים, פרעושים וכינים. במשך היום

עבודה ערבית

חייל בעמדה במוצב הגוויית משקיף על הגדה המזרחית של תעלת-סואץ, שם יושבים חיילי הארמיה השנייה של הצבא המצרי בקו ברילב. העמדות, עשויות שקי החול, נבנו על ידי המצרים בקו שהם הקימו מול הגדה המזרחית כשזו היתה עוד מוחזקת בידי כוחות צה"ל.

מדי יום, לפני עלות השחר, פוסקות לפתע סופות-החול המידבריות. הן חיילים, הניצבים בעמדות, למודי-ניסיון. הם כורכים ממחטות סביב אפיהם. אותה שעה מתחילה לאפוף את השטח צחנה נוראה. באין רוח נושבת נתלית הצחנה מעל המוצב. זוהי צחנת גווייתיהם של החיילים המצריים.

אנו תופסים עמדות ב"מוצב הגוויית" באפריקה. למרגלות המוצב - תחילתו של שטח ההפקר. במרחק כמה קילומטרים משם, ב"מצבת החייל האלמוני" בואכה איסמעיליה, מתחפרים החיילים המצריים. במרחק 200 מטרים צפונית מאיתנו, זור-מים מי תעלת סואץ שמעברה האחר, בקו ברילב, אלפי חיילים מצריים.

אנו מוצבים במיתחם ענק שניבנה בהתאם לכל כללי תדוקטרי-נה הרוסית. רק העבודה היא ערבית ו-עבודה זו עלתה בחייהם של עשרות רבות של חיילים מצריים. כאשר ספג המוצב הפגזה כבדה, קודם ההסתערות, קרסו הן בונקרים על יושביהם וקברוזם חיים. לא נעים לדעת שאתה יושב במוצב שהוא

מאת

בנימין זאב יפת

בעצם בית-קברות. אבל אין ברירה. זוהי גבעה השולטת על כל השטח.

ביום-מתנו, אנו עורכים קבורה צבאית לכל הגוויית שאנו מגלים. בשטח המוצב מצוי בית-קברות צבאי זמני ובו כ-240 קברים שניכרו בחיפזון ובו קברו המצריים את מתיהם בימי הקרבות הראשונים. קודם שחצה צה"ל את התעלה.

מדי יום אנו מגלים בשטח עוד ועוד גוויית. זוהי עבודה מדכאת, כי כאשר אנו מנסים למצוא סימן-זיהוי כלשהו של הגווייה, כדי שניתן יהיה לזהותה בבוא היום, מתגלים תצלומים משפחתיים, עם נשים וילדים. חול המידבר הטובעני מכסה על הכל. לא פעם פורש חייל שקישינה

ללינת לילה, ובבוקר הוא מגלה גווייה מתבוננת בו. במשך הלילה נשא הרוח את החול הדקיק שכיסה עליה. מולנו, בשטח ההפקר, מספר גוויית חיי לים מצריים. להקות כלבים רעבים מהספר הסמוך הנטוש נוגסות בגוויית. לא הרחק מאיתנו תצפיות אנשי האויב. הם מצויי דים במישקפות ובטלסקופים. לבטח גילו את גוויית הבריהם. אנו איננו מסוגלים להבין מדוע אין המצרים מבקשים התי ערבות חיילי האו"ם כדי לפנות את הגווי יות מהשטח ולהביאן לקבורה צבאית. איש לא היה מונע מהם זאת.

ב זקרה. עם תום הכוננות, מתחיל ה-טיפול הרפואי האישי. ייתכן שרמת הלחימה של החייל המצרי שופרה במל-חמה האחרונה, אך הרמה התברואתית לא

עוד חייל האלמוני

חיילי יחידת צה"ל היושבים במוצב הגוויית מובילים לקבורה גופה של חייל מצרי שהושך ארה בשטח. כל גופה נקברת כשמעליה מוצב סימון שיאפשר אחר-כך לזהות את הגווייה לפי הסימנים האישיים. אם נמצאו אצלה כאלה. מוצב הגוויית נמצא בחלק הקדמי של גבעה ששימשה בית-קברות זמני לחיילי הצבא המצרי בגיזרה זו.

מלווים את החיילים ענני זבובים צמאיים דם ובלילה מסתערים עליהם הפישפשים והכינים. חיילים רבים עקוצים ומתגרדים ללא הרף. כל גופם מכוסה פריחות אדור מות. למרות כל העצות הטובות אינך יכול להימנע מגירוד הפצעים, ובעיקבות הגירוד צצות מורסות מוגלתיות.

בתחילה עמדו קציני הרפואה של צה"ל אובדי-עצות למול תופעה זו. ניסו תר-פות שונות, אך אלו לא הועילו. רק ב-שבוע האחרון החלו לספק תרופות ש-הקלו במקצת על הסבל. אנו מתחממים בשמש לאחר צינת הלילה העזה. נראה, שעיקר המאמץ לאספקת ציוד הימום מוסנה לרמת הגולן. אולם כאן אין אנו מצויידים כראוי לקראת קור הכלבים ש-שורר בלילה.

באחד הימים בשעת בוקר, נע המפקד בסיור שיגרתי בין הפלוגות כאשר הבחין לפתע בחוליית אויב. הוא פתח באש. ארבעה חיילים מצריים נמלטו, החמישי נפגע ונהרג. היה זה קצין מודיעין, מפקד הכוח. לידו נמצאו נישקו האישי ומפות השטח, שעליהן מסומנים מוצבנו והכוח

(המשך בעמוד 22)

שמש באיסמעיליה
שעה שבארץ השתוללו סופות גשמים היה בזג האויר בגדה המערבית קייצי ונוח.